

Sygn. akt II UK 448/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku K. C. oraz "E." S.C. w G. [...] przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. o ubezpieczenie społeczne, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 stycznia 2014 r., na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie K. C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] oddalił apelację K. C. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 kwietnia 2012 r., oddalającego jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G. z dnia 19 sierpnia 2011 r., stwierdzającej, że nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zawarcia w dniu 3 stycznia 2011 r. umowy o pracę w E. s.c. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. marketingowo-handlowych z wynagrodzeniem w kwocie 6.900 zł oraz premią uznaniową. Sąd uznał tę umowę za pozorną i z tego powodu nieważną (art. 83 k.c.). Nie dając wiary dowodom mającym wykazać, że zastąpienie statusu ubezpieczonej właścicielskiego w spółce, której była współniczką od dnia 1 stycznia

2008 r., wiązało się z koniecznością zmniejszenia zakresu jej obowiązków ze względu na ciężę i spodziewany poród.

Skarga kasacyjna ubezpieczonej, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, zawierała wniosek o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub uchylenie wyroków sądów obydwu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.. Została oparta na podstawie naruszenia przepisów materialnego art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) przez przyjęcie pozorności umowy o pracę i niewywieranie przez nią żadnego skutku w sferze ubezpieczeń społecznych.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych polegających na wyznaczeniu granic ingerencji organu rentowego i sądów powszechnych w suwerenne decyzje przedsiębiorców korzystających z wolności wynikających z Konstytucji i ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.) oraz z art. 353¹ k.c., statuującego zasadę swobody umów, a także na potrzebę stwierdzenia, „czy kwestionowanie możliwości podwyższania wynagrodzenia kobietom w ciąży nie jest egzemplifikacją zakazanych praktyk dyskryminacyjnych”. Przyczyną wniesienia skargi było również wskazanie, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na zbyt swobodną ocenę zebranych w sprawie dowodów i oparcie się Sądów na starszym orzecnictwie Sądu Najwyższego bez uwzględnienia argumentów wynikających z uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2010 r. (II UZP 1/10, OSNP 2010 nr 21-22, poz. 267).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jednoczesne występowanie w sprawie wskazanych zagadnień, określonych jako istotne zagadnienia prawne, oraz ze względu na oczywistą zasadność skargi. Przyczyną wniesienia skargi skarżąca uczyniła zagadnienia, które nie mają znaczenia jurydycznego, a odnoszą się wyłącznie do oceny stanu faktycznego sprawy, który – jak wynika z art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. – nie stanowi przedmiotu kontroli kasacyjnej. Ocena ważności umowy o pracę ze względu na stwierdzenie pozorności oświadczeń woli jej stron odnosi się do ustaleń faktycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 7/99, OSNAPiUS 2000 nr 23, poz. 865), zatem wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania towarzyszą niedopuszczalne argumenty.

Nie bez znaczenia jest także to, że skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałoby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa wątpliwości wymagające wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego w tej sprawie zagadnienia prawnego.

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).